

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 710/2009,**annettu 5 päivänä elokuuta 2009,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä
annetun asetuksen (EY) N:o 889/2008 muuttamisesta vesiviljelyeläinten ja merilevien
luonnonmukaista tuotantoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan, 13 artiklan 3 kohdan, 15 artiklan 2 kohdan, 16 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan a ja c alakohdan, 17 artiklan 2 kohdan, 18 artiklan 5 kohdan, 19 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, 22 artiklan 1 kohdan, 28 artiklan 6 kohdan, 38 artiklan a, b ja c alakohdan sekä 40 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 834/2007 ja erityisesti sen III osastossa säädetään vesiviljelyeläinten ja merilevien tuotantoa koskevista perusvaatimuksista. Kyseisten vaatimusten täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt olisi annettava muuttamalla komission asetusta (EY) N:o 889/2008 ⁽²⁾, jossa vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (2) Komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille osoittamassa, yhteisön vesiviljelyalan kestävän kehittämisen strategiaa koskevassa tiedonannossa ⁽³⁾ esitetään visio kyseisen alan kehittämiseksi kymmenen vuoden kuluessa, jotta vesiviljelyala voisi vakiinnuttaa maaseutu- ja rannikkoalueilla asemansa ja lisätä kalatalouden tuote- ja työllistämisvaihtoehtoja. Tiedonannossa korostettiin luonnonmukaisen vesiviljelytuotannon mahdollisuuksia sekä standardien ja perusteiden kehittämisvaatimusta.
- (3) Yhteisymmärryksen varmistamiseksi asetuksen (EY) N:o 889/2008 2 artiklassa vahvistettuja määritelmiä olisi täydennettävä ja korjattava, jotta voidaan välttää epäselvyydet ja taata vesiviljelyeläinten ja merilevien luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen.

- (4) Luonnonmukaiseen merilevien ja vesiviljelyeläinten vesiviljelyyn tarkoitetut alueet ovat erittäin tärkeitä sekä turvallisten että korkealaatuisten tuotteiden kasvattamiseksi siten, että vesiympäristöön kohdistuvat vaikutukset ovat mahdollisimman pienet. Vesien laatua ja elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevalla yhteisön lainsäädännöllä, mukaan luettuina yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY ⁽⁴⁾, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista 17 päivänä kesäkuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY (meristrategiadirektiivi) ⁽⁵⁾ ja tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismäärien vahvistamisesta 19 päivänä joulukuuta 2006 annettu komission asetusta (EY) N:o 1881/2006 ⁽⁶⁾ sekä asetukset (EY) N:o 852/2004 ⁽⁷⁾, (EY) N:o 853/2004 ⁽⁸⁾ ja (EY) N:o 854/2004 ⁽⁹⁾, säädetään vettä koskevista ympäristötavoitteista ja varmistetaan elintarvikkeiden korkea laatu. Sen vuoksi on aiheellista laatia merilevien tuotantoa ja vesiviljelytuotantoa koskeva kestävä hoitosuunnitelma, jossa yksilöidään esimerkiksi jätteen vähentämiseen liittyviä toimenpiteitä.
- (5) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ⁽¹⁰⁾, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ⁽¹¹⁾ ja luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY ⁽¹²⁾ pitäisi taata asianmukainen vuorovaikutus ympäristön kanssa ottaen samalla huomioon kyseisten toimien vaikutus direktiivien 2000/60/EY ja 2008/56/EY mukaisesti vahvistettuihin vettä koskeviin ympäristötavoitteisiin. Olisi säädettävä sellaisen ympäristöarvioinnin laatimisesta, jossa tarkastellaan parhaita tapoja mukautua lähiympäristöön ja mahdollisten kielteisten vaikutusten lieventämistä. Tällaisella arvioinnilla olisi varmistettava, että merilevien ja vesiviljelyeläinten luonnonmukainen tuotanto, joka on suhteellisen uusi toiminta luonnonmukaiseen maatalouteen verrattuna, on paitsi ympäristön kannalta hyväksyttävää, myös muihin vaihtoehtoihin verrattuna eniten yleisen edun mukaista ja ympäristön kannalta sekä sopivaa että kestävä.

⁽¹⁾ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 250, 18.9.2008, s. 1.⁽³⁾ KOM(2002) 511, 19.9.2002.⁽⁴⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.⁽⁶⁾ EUVL L 364, 20.12.2006, s. 5.⁽⁷⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1.⁽⁸⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.⁽⁹⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206.⁽¹⁰⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.⁽¹¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.⁽¹²⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

- (6) Vesiympäristön nestemäisyyden vuoksi luonnonmukaista ja muuta kuin luonnonmukaista vesiviljelytuotantoa harjoittavat yksiköt olisi pidettävä riittävän erillään toisistaan, ja asianmukaiset toimenpiteet olisi vahvistettava sitä varten. Ottaen huomioon meriympäristöjen ja makean veden ympäristöjen erilainen tilanne yhteisön eri osissa, on suotavaa, että riittävät etäisyydet vahvistetaan jäsenvaltioiden tasolla, sillä jäsenvaltioilla on parhaat edellytykset määrätä sopivat etäisyydet tällaisten vesiympäristöjen moninaisuuden vuoksi.
- (7) Merilevien viljelyllä voi olla joiltakin osin hyödyllisiä vaikutuksia, esimerkiksi ravinteiden poistamisen ja sekaviljelyn helpottamisen suhteen. On huolehdittava siitä, ettei luonnonvaraisia merileviä korjata liikaa, jotta ne voivat uusiutua ja jotta varmistetaan, ettei tuotanto vaikuta merkittävästi vesiympäristön tilaan.
- (8) Jäsenvaltioissa on yhä enemmän puutetta luonnonmukaisesti viljeltyjen valkuaiskasvien tarjonnasta. Luonnonmukaisen rehuvalkuaisen tuonti ei ole myöskään riittänyt tyydyttämään kysyntää. Luonnonmukaisten valkuaiskasvien kokonaisviljelyala ei ole tarpeeksi suuri luonnonmukaista valkuaisa koskevan tarpeen kattamiseen. Sen vuoksi olisi tietyin edellytyksin sallittava sellaisen rehuvalkuaisen käyttö, joka on saatu ensimmäistä vuotta luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymässä olevista lohkoista.
- (9) Koska luonnonmukainen vesiviljelyeläinten tuotanto on vasta alkuvaiheissaan, luonnonmukaisia emokantoja ei ole riittävästi saatavilla. Olisi säädettävä muiden kuin luonnonmukaisten emokantojen ja poikasten käyttönotosta tietyin edellytyksin.
- (10) Luonnonmukaisessa vesiviljelyeläinten tuotannossa olisi varmistettava, että eläinten lajikohtaiset tarpeet täytetään. Tästä syystä eläintuotannon käytäntöjen, hoitomenetelmien ja viljelyrakennelmien olisi vastattava eläinten hyvinvointia koskevia tarpeita. Olisi säädettävä meressä olevien häkkien ja verkkokassien sekä maalla olevien tuotantojärjestelmien asianmukaisesta rakentamisesta. Tuhoeläinten ja loisten minimoimiseksi sekä eläinten hyvinvoinnin ja hyvän terveyden varmistamiseksi olisi vahvistettava kasvatettavien eläinten enimmäistiheydet. Erityistarpeita omaavien lajien suuri joukko huomioon ottaen olisi annettava erityissäännöksiä.
- (11) Tekniikan viimeaikainen kehitys on johtanut kiertovesijärjestelmien käytön lisääntymiseen vesiviljelytuotannossa. Tällaiset järjestelmät ovat riippuvaisia ulkopuolisista tuotantopanoksista ja kuluttavat paljon energiaa, mutta niiden avulla on mahdollista vähentää jätepäästöjä ja estää karkaamiset. Koska periaatteena on, että luonnonmukaisen tuotannon olisi pysyttävä mahdollisimman lähellä luontoa, tällaisten järjestelmien käyttöä ei pitäisi sallia luonnonmukaisessa tuotannossa ennen kuin niistä saadaan lisätietoa. Poikkeuksellisen käytön pitäisi olla mahdollista vain tietyissä hautomoiden ja kasvattamoiden tuotantovaiheissa.
- (12) Luonnonmukaisen tuotannon yleisten periaatteiden, siten kuin niistä säädetään asetuksen (EY) N:o 834/2007 4 ja 5 artiklassa, olisi perustuttava sellaisiin ekologisiiin järjestelmiin pohjautuvien soveltuviin biologisten prosessien suunnitteluun ja hallintaan, joissa käytetään järjestelmän sisäisiä luonnonvaroja, soveltaen menetelmiä, joilla harjoitetaan erityisesti kalavarojen kestävän hyödyntämisen periaatetta noudattavaa vesiviljelyä. Periaatteissa määrätään myös, että vesiviljelytuotannossa on säilytettävä luonnollisten vesiekosysteemien biologinen monimuotoisuus. Kyseiset periaatteet pohjautuvat muilta osin riskinarviointiin ja tarvittaessa varotoimenpiteiden ja ennalta ehkäisevien toimenpiteiden toteuttamiseen. Tätä varten olisi selvennettävä, että vesieläinten lisääntymisen keinotekoinen edistäminen hormonien ja hormonijohdannaisten avulla on vastoin luonnonmukaista tuotantoa ja kuluttajilla luonnonmukaisista vesiviljelytuotteista olevaa käsitystä ja että tällaisia aineita ei sen vuoksi pitäisi käyttää luonnonmukaisessa vesiviljelyssä.
- (13) Vesiviljelyeläinten rehun olisi vastattava ravitsemustarpeita, ja sen edellytetään täyttävän myös tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 999/2001 ⁽¹⁾ asetetun terveyttä koskevan vaatimuksen, jonka mukaan tietyn lajin eläimistä valmistettua rehua ei saa syöttää saman lajin eläimille. Sen vuoksi lihaa syöville vesiviljelyeläimille ja muille kuin lihaa syöville vesiviljelyeläimille on aiheellista vahvistaa erityiset määräykset.
- (14) Luonnonmukaisesti tuotettaville lihaa syöville kaloille ja äyriäisille syötettäviin rehuihin tarkoitettujen raaka-aineiden olisi mieluiten oltava peräisin kalavarojen kestävästä hyödyntämisestä, jota tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 5 artiklan o alakohdassa ja joka määrittää elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽²⁾ 3 artiklan e alakohdassa, tai luonnonmukaisesta vesiviljelystä saaduista luonnonmukaisista rehuista. Koska luonnonmukainen vesiviljely ja kestävä kalatalous ovat vasta alkuvaiheissaan, luonnonmukaisen rehun tai kestävästä kalastuksesta saadun rehun tarjonta saattaa olla vähäistä, ja sen vuoksi olisi säädettävä muun kuin luonnonmukaisen rehun käytöstä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 ⁽³⁾ perusteella, jossa vahvistetaan terveys säännöt kalaperäiselle ainekselle, jota voidaan käyttää vesiviljelyssä ja jossa kielletään käyttämästä tiettyjä viljelystä kalasta saatuja aineksia samaan lajiin kuuluvien viljeltyjen kalojen ruokinnassa.

⁽¹⁾ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽³⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

- (15) Luonnonmukaista vesiviljelyeläinten ja merilevien tuotantoa varten eräiden muiden kuin luonnonmukaisten rehuaineiden, rehun lisäaineiden ja rehun valmistuksen apuaineiden käyttö on sallittua tarkkaan määritellyin edellytyksin. Kyseiset uudet ainekset olisi sallittava asetuksen (EY) N:o 834/2007 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Luonnonmukaisessa vesiviljelyssä käytettäviä kalanrehuja ja puhdistusaineita käsittelevän tilapäisen asiantuntijatyöryhmän suosituksesta ⁽¹⁾ tällaiset jo asetuksen (EY) N:o 889/2008 liitteissä V ja VI luetellut aineet, jotka sallitaan luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa, olisi sallittava myös luonnonmukaisessa vesiviljelyssä. Asiantuntijatyöryhmä totesi myös, että koska eräät aineet ovat olennaisen tärkeitä tietyille kalalajeille, tällaiset aineet olisi lisättävä kyseisen asetuksen liitteeseen VI.
- (16) Siivilöimällä ravintonsa ottavien simpukoiden viljelyllä voi olla hyödyllinen vaikutus rannikkovesien laatuun ravinteiden poistamisen kautta, ja niiden käyttö voi myös helpottaa sekaviljelyä. Olisi vahvistettava nilviäisiä koskevia erityissääntöjä ottaen huomioon, että niiden viljely ei vaadi lisäruokintaa, joten siitä aiheutuvat ympäristövaiikutukset voisivat olla huomattavasti vähäisemmät kuin muilla vesiviljelyaloilla.
- (17) Eläinten terveydenhoidon olisi pääosin perustuttava tautien ennaltaehkäisyyn. Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet eivät saisi eläinlääkinnällisen hoidon tapauksessa rajoittaa vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/88/EY ⁽²⁾ soveltamista. Tietty tuotantovälineiden ja -laitteiden puhdistukseen, kiinnittämiseen, toimitukseen ja desinfiointiin käytettävät aineet olisi sallittava määritellyin edellytyksin. Desinfiointiaineiden käyttö vaatii elävien eläinten läsnä ollessa erityistä huolellisuutta ja toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että niiden käyttö ei ole haitallista. Tällaiset aineet olisi sallittava asetuksen (EY) N:o 834/2007 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tilapäisen asiantuntijaryhmän suosituksesta tällaiset aineet olisi lueteltava asetuksen liitteessä.
- (18) Olisi annettava eläinlääkinnällistä hoitoa koskevia erityissääntöjä, joissa vahvistetaan erilaisten käsittelyjen tärkeysjärjestys ja rajoitetaan lääkehoitokertojen tiheyttä.
- (19) Elävien kalojen käsittelyn ja kuljetuksen aikana olisi toteutettava varotoimia niiden fysiologisten tarpeiden täyttämiseksi.
- (20) Luonnonmukaiseen tuotantomenetelmään siirtyminen edellyttää tiettyä määräaikaa kaikkien menetelmien mu-
- kauttamiseksi luonnonmukaiseen tuotantoon. Aiemmistä tuotantojärjestelmistä riippuen olisi vahvistettava erityiset siirtymävaiheet.
- (21) Asetuksen (EY) N:o 889/2007 eräissä liitteissä on havaittu virheitä. Olisi toteutettava toimia näiden virheiden korjaamiseksi.
- (22) Olisi annettava erityisiä valvontavaatimuksia koskevia säännöksiä, joissa otetaan huomioon vesiviljelyn erityispiirteet.
- (23) Olisi vahvistettava tiettyjä siirtymätoimenpiteitä, jotta voidaan helpottaa uusien yhteisön sääntöjen omaksumista viljelylaitoksissa, jotka jo harjoittavat kansallisten ja yksityisten standardien mukaista luonnonmukaista tuotantoa.
- (24) Luonnonmukainen vesiviljely on suhteellisen uusi luonnonmukaisen tuotannon ala verrattuna luonnonmukaiseen maatalouteen, josta on maatilojen tasolla kertynyt jo pitkä kokemus. Ottaen huomioon kuluttajien kasvava kiinnostus luonnonmukaisia vesiviljelytuotteita kohtaan on todennäköistä, että yhä enemmän vesiviljely-yksiköitä siirtyy luonnonmukaiseen tuotantoon. Sen ansiosta alan kokemus ja tekninen tietämys tulee pian kasvamaan. Suunnitellun tutkimuksen odotetaan niin ikään johtavan uuteen tietämykseen erityisesti viljelyrakennelmien, muiden kuin luonnonmukaisten rehun ainesosien tai eräiden lajien eläintiheyksien suhteen. Uusi tietämys ja tekniikan kehitys, joka johtaisi luonnonmukaisen vesiviljelyn parantamiseen, olisi otettava huomioon tuotantosäännöissä. Sen vuoksi olisi säädettävä tämän lainsäädännön uudelleentarkastelusta, jotta sitä voitaisiin tarvittaessa muuttaa.
- (25) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 889/2008 olisi muutettava.
- (26) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat luonnonmukaisen tuotannon sääntelykomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 889/2008 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tätä asetusta ei sovelleta

a) muihin kuin 7 artiklassa tarkoitettuihin eläinlajeihin; eikä

b) muihin kuin 25 a artiklassa tarkoitettuihin vesiviljelyeläimiin.

⁽¹⁾ Luonnonmukaisessa merilevien tuotannossa ja vesiviljelytuotannossa käytettäviä kalanrehuja ja puhdistusaineita käsittelevän tilapäisen asiantuntijaryhmän suositukset, 20.11.2008, www.organic-farming.europa.eu

⁽²⁾ EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14.

jäljempänä olevaa II, III ja IV osastoa sovelletaan kuitenkin soveltuvin osin tällaisiin tuotteisiin siihen asti, kun kyseisiä tuotteita koskevat yksityiskohtaiset tuotantosäännöt vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 perusteella.”

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) ’tuotantoyksiköllä’ tarkoitetaan kaikkea tuotannon-alalla käytettävää omaisuutta, kuten tuotantotiloja, viljelylohkoja, laitumia, ulkojaloittelualueita, eläinsuojia, kalalammikoita, merilevien tai vesiviljelyeläinten viljelyrakennelmia, rannikolla tai merenpohjassa sijaitsevia kasvatusalueita sekä viljelykasvien, viljatuotteiden, merilevätuotteiden, eläintuotteiden, raaka-aineiden ja minkä tahansa muun tämän erityistuotannon alalla tarvittavan tuotantopanoksen varastointitiloja;”

b) lisätään i alakohdan jälkeen seuraavat alakohdat:

”) ’kiertovesilaitoksella’ tarkoitetaan laitosta, jossa vesiviljely tapahtuu suljetussa ympäristössä maalla tai aluksella, jossa on vesikiertojärjestelmä ja joka on pysyvästi riippuvainen ulkopuolisesta energiapanoksesta vesiviljelyeläinten kasvuympäristön stabiloimiseksi;

k) ’uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla’ tarkoitetaan uusiutuvia, muita kuin fossiilisia energialähteitä: tuuli-, aurinko-, maalämpö-, aalto- ja vuorovesienergia, vesivoima, kaatopaikoilla ja jätevedenpuhdistamoissa syntyvä kaasu ja biokaasu;

l) ’hautomolla’ tarkoitetaan paikkaa, joissa vesiviljelyeläimiä, erityisesti kaloja ja äyriäisiä, jalostetaan, haudotaan ja kasvatetaan varhaisissa kehitysvaiheissa;

m) ’kasvattamolla’ tarkoitetaan paikkaa, jossa sovelletaan haudonta- ja lihotusvaiheiden välistä kasvatusjärjestelmää. Kasvattamovaihe saadaan päätökseen tuotantojakson ensimmäisellä kolmanneksella lukuun ottamatta lajeja, jotka käyvät läpi smolttiutumisvaiheen;

n) ’pilaantumisella’ tarkoitetaan vesiviljelyn ja merilevien tuotannon yhteydessä suoraan tai välillisesti tapahtuvaa aineiden tai energian johtamista vesiympäristöön, kuten direktiivissä 2008/56/EY (*) ja direktiivissä 2000/60/EY (**) on määritelty niiden vesien osalta, joilla niitä sovelletaan;

o) ’sekaviljelyllä’ tarkoitetaan vesiviljelyn ja merilevien tuotannon yhteydessä kahden tai useamman yleensä eri trofiatason lajin kasvattamista samassa viljely-yksikössä;

p) ’tuotantojaksolla’ tarkoitetaan vesiviljelyn ja merilevien tuotannon yhteydessä vesiviljelyeläimen ja merilevän elinkaarta varhaisimmasta kehitysvaiheesta korjuuseen;

q) ’paikallisesti kasvatetuilla lajeilla’ tarkoitetaan vesiviljelyn ja merilevien tuotannon yhteydessä lajeja, jotka eivät ole neuvoston asetuksen (EY) N:o 708/2007 (***) mukaisia tulokaslajeja tai paikallisesti esiintymättömiä lajeja. Asetuksen (EY) N:o 708/2008 liitteessä IV lueteltuja lajeja voidaan pitää paikallisesti kasvatettuina lajeina;

r) ’eläintihedellä’ tarkoitetaan vesiviljelyn yhteydessä eläinten elopainoa yhdessä kuutiometrissä vettä milloin tahansa lihotusvaiheen aikana ja kampelakalojen ja katkarapujen osalta eläinten painoa vedenpinnan neliometriä kohden.

(*) EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

(**) EUVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

(***) EUVL L 168, 28.6.2007, s. 1.”

3) Lisätään II osastoon 1 a luku seuraavasti:

”1 a LUKU

Merilevien tuotanto

6 a artikla

Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistetaan merilevien korjuuta ja viljelyä koskevat yksityiskohtaiset tuotantosäännöt. Sitä sovelletaan soveltuvin osin kaikkien sellaisten monisoluiden merilevien tai kasviplanktonin ja mikrolevien tuotantoon, jotka on tarkoitettu käytettäväksi vesiviljelyeläinten rehuna.

6 b artikla

Viljelyväliaineen soveltuvuus ja kestävä hoitosuunnitelma

1. Toiminnan on sijaittava paikoissa, jotka eivät ole alttiina luonnonmukaisessa tuotannossa kiellettyjen tuotteiden tai aineiden aiheuttamalle kontaminaatiolle tai epäpuhtauksille, jotka vaarantaisivat tuotteiden luonnonmukaisuuden.

2. Luonnonmukaiset ja muut kuin luonnonmukaiset tuotantoyksiköt on pidettävä erillään toisistaan. Tällaisten erilläänpitotoimenpiteiden on perustuttava luonnolliseen sijaintiin, erillisiin vedenjakelujärjestelmiin, etäisyyksiin, vuorovesivaihteluun ja luonnonmukaisen tuotantoyksikön sijaintiin ylä- ja alajuoksulla. Jäsenvaltion viranomaiset voivat nimetä paikkoja tai alueita, joita ne pitävät soveltumattomina luonnonmukaiseen vesiviljelyyn tai merilevien korjuuseen, ja ne voivat myös vahvistaa vähimmäisetäisyyksiä luonnonmukaisten ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotantoyksiköiden välille.

Jos on vahvistettu vähimmäisetäisyydet, jäsenvaltioiden on toimitettava nämä tiedot toimijoille, muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

3. Kaikille toimille, joille haetaan luonnonmukaiseen tuotantoon liittyvää hyväksyntää ja joissa tuotetaan yli 20 tonnia vesiviljelytuotteita vuosittain, on tehtävä tuotantoyksikköön suhteutettu ympäristöarviointi, jossa tarkastetaan tuotantoyksikön toimintaedellytykset ja sen välittömät ympäristövaikutukset ja todennäköiset vaikutukset. Toimijan on toimitettava ympäristöarviointi tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle. Ympäristöarvioinnin sisällön on perustuttava neuvoston direktiivin 85/337/ETY (*) liitteeseen IV. Jos yksiköstä on jo tehty vastaava arviointi, sitä voidaan käyttää tähän tarkoitukseen.

4. Toimijan on toimitettava vesiviljelyä ja merilevien korjuuta varten kestävä, tuotantoyksikköön suhteutettu hoitosuunnitelma.

Suunnitelma on päivitettävä vuosittain, ja siinä on selvitettävä perusteellisesti toimen ympäristövaikutukset ja käyttöön otettava ympäristöseuranta sekä lueteltava toimenpiteet, jotka on toteutettava ympäröivään vesi- ja maaekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten ja tapauksen mukaan ympäristöön yhden tuotantojakson tai vuoden aikana kulkeutuvien ravinnepäästöjen minimoimiseksi. Suunnitelmassa on selvitettävä, miten teknisiä laitteita valvotaan ja korjataan.

5. Vesiviljely- ja merilevätuotannon harjoittajien on käytettävä mieluiten uusiutuvia energialähteitä ja kierrätettävä materiaaleja sekä laadittava kestävä hoitosuunnitelman osana jätteen vähentämistä koskeva aikataulu, joka otetaan käyttöön toimien alkaessa. Jäännöslämmön käyttö on mahdollisuuksien mukaan rajoitettava uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan.

6. Merilevien korjuuta aloitettaessa on suoritettava biomassan kertaluonteinen arviointi.

6 c artikla

Luonnonvaraisten merilevien kestävä sadonkorjuu

1. Toimintayksikössä tai -tiloissa on säilytettävä kirjanpitoasiakirjoja, joiden perusteella toimija voi todeta ja tar-

kastusviranomaisen tai tarkastuslaitos voi varmistaa, että sadonkorjaajat ovat toimittaneet ainoastaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti tuotettua luonnonvaraista merilevää.

2. Sadonkorjuu on suoritettava varmistuen, että korjatut määrät eivät vaikuta merkittävästi vesiympäristön tilaan. On toteutettava merilevien uusiutumisen varmistavia toimenpiteitä, jotka liittyvät sadonkorjuutekniikkaan, vähimmäiskokoon, ikään, lisääntymissykleihin tai jäljelle jäävän merilevän kokoon.

3. Jos merilevät korjataan jaetulta tai yhteiseltä korjuualueelta, saatavilla on oltava kirjalliset todisteet siitä, että kokonaissato on tämän asetuksen säännösten mukainen.

4. Kyseisissä asiakirjoissa on 73 b artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti esitettävä todisteet kestävästä hoidosta ja siitä, ettei korjuualueille ole aiheutunut pitkäaikaisia vaikutuksia.

6 d artikla

Merilevien viljely

1. Merellä harjoitettavassa merilevien viljelyssä on käytettävä yksinomaan ravinteita, joita esiintyy ympäristössä luonnostaan tai jotka on saatu luonnonmukaisesta vesiviljelyeläinten tuotannosta, mieluiten lähistöllä sijaitsevasta sekaviljelyjärjestelmästä.

2. Maalla olevissa laitoksissa, joissa käytetään ulkoisia ravinnelähteitä, jäteveden ravinnetasojen on todistettavasti vastattava tuloveden ravinnetasoja tai oltava näitä alempia. Ainoastaan liitteessä I lueteltuja kasvi- tai kivennäisperäisiä ravinteita saa käyttää.

3. Viljelytiheys tai toiminnan intensiteetti on kirjattava, ja vesiympäristön koskemattomuus on säilytettävä varmistamalla, ettei ylitetä merilevien enimmäismäärää, joka voidaan korjata ilman ympäristöön kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia.

4. Köysiä ja muita merilevien kasvatuksessa käytettäviä välineitä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä uudelleen tai kierrätettävä.

6 e artikla

Kiinnittymisenestotoimenpiteet ja tuotantovälineiden ja -laitteiden puhdistus

1. Ei-toivotut kasvustot on poistettava ainoastaan fyysikaalisin menetelmin tai käsin ja tapauksen mukaan palautettava mereen riittävän kauas viljelylaitoksesta.

2. Välineiden ja laitteiden puhdistus on suoritettava fyysikaalisin tai mekaanisin toimenpitein. Elleivät ne riitä, voidaan käyttää ainoastaan liitteessä VII olevassa 2 jaksossa lueteltuja aineita.

(*) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.”

4) Korvataan 21 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Karjalle syötetystä rehujen keskimääräisestä kokonaismäärästä 20 prosenttia saa olla peräisin laiduntamisesta luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisilla ensimmäisen siirtymävuoden pysyvillä laitumilla, monivuotisilla rehulohkoilla tai valkuaiskasviviljelmillä taikka niistä saadusta sadosta, jos ne kuuluvat omaan tilaan eivätkä ole kuuluneet kyseisen tilan luonnonmukaisen tuotannon yksikköön viimeisten viiden vuoden aikana. Käytettäessä sekä siirtymävaiheen rehuja että ensimmäisen siirtymävuoden lohkojen rehuja näiden rehujen yhteenlaskettu prosenttiosuus ei saa ylittää 1 kohdassa vahvistettuja enimmäisprosenttiosuuksia.”

5) Lisätään II osastoon 2 a luku seuraavasti:

”2 a LUKU

Vesiviljelyeläinten tuotanto

1 j a k s o

Yleiset säännöt

25 a artikla

Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistetaan yksityiskohtaiset tuotantosäännöt liitteessä XIII a luetelluille kala-, äyriäis-, piikkinahkais- ja nilviäislajeille.

Sitä sovelletaan soveltuvin osin eläinplanktoniin, pieniin äyriäisiin, rataseläimiin, matoihin ja muihin rehuna käytettäviin vesieläimiin.

25 b artikla

Viljelyväliaineen soveltuvuus ja kestävä hoitosuunnitelma

1. Tähän lukuun sovelletaan 6 b artiklan 1–5 kohdan säännöksiä.

2. Kestävään hoitosuunnitelmaan on kirjattava neuvoston direktiivin 92/43/ETY (*) mukaiset petoeläimiä vastaan toteutettavat suoja- ja torjuntatoimenpiteet sekä kansalliset säännöt.

3. Vierekkäisten toimijoiden on tarvittaessa laadittava hoitosuunnitelmansa todennettavalla tavalla yhteensovitusti.

4. Kalalammikoissa, altaissa tai uoma-altaissa harjoitettavan vesiviljelyeläinten tuotannon tapauksessa vesiviljelylaitoksissa on oltava joko luonnollisia suodatinkerroksia, saostuslammikoita tai biologisia tai mekaanisia suodattimia jätteiksi katsottavien ravinteiden keräämiseksi, tai niissä on käytettävä merileviä ja/tai eläimiä (simpukoita ja levää), jotka parantavat osaltaan jäteveden laatua. Jätevesien laatua on tarvittaessa seurattava säännöllisin väliajoin.

25 c artikla

Luonnonmukaisten ja muiden kuin luonnonmukaisten vesiviljelyeläinten samanaikainen tuotanto

1. Toimivaltainen viranomainen voi antaa hautomoille ja kasvattamoille luvan kasvattaa sekä luonnonmukaisia että muita kuin luonnonmukaisia poikasia samassa laitoksessa edellyttäen, että yksiköt on erotettu fyysisesti toisistaan ja että niillä on erilliset vedenjakelujärjestelmät.

2. Toimivaltainen viranomainen voi lihotusvaiheen tuotannon yhteydessä sallia samassa laitoksessa luonnonmukaisia ja muita kuin luonnonmukaisia vesieläinten tuotantoyksiköitä, edellyttäen että tämän asetuksen 6 b artiklan 2 kohdan säännöksiä noudatetaan, kun asiaan liittyy vesiviljelyeläinten eri tuotantovaihteita ja käsittelyjaksoja.

3. Toimijoiden on pidettävä kirjaa tämän artiklan säännösten noudattamisesta.

2 j a k s o

Vesiviljelyeläinten alkuperä

25 d artikla

Luonnonmukaisten vesiviljelyeläinten alkuperä

1. Viljelyssä on käytettävä paikallisesti kasvatettuja lajeja, ja jalostuksella on pyrittävä saamaan aikaan kantoja, jotka soveltuvat paremmin viljelyolosuhteisiin, ovat terveitä ja hyödyntävät rehuvaroja hyvin. Lajien alkuperästä ja käsitteistä on toimitettava asiakirjatodisteet tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle.

2. On valittava lajeja, joita voidaan kasvattaa aiheuttamatta merkittävää vahinkoa luonnonvaraisille kannoille.

25 e artikla

Muiden kuin luonnonmukaisten vesiviljelyeläinten alkuperä ja hoito

1. Luonnosta pyydytettyjä tai muita kuin luonnonmukaisia vesiviljelyeläimiä voidaan tuoda viljelylaitokseen jalostustarkoituksissa tai geenikannan parantamiseksi, tai jos luonnonmukaisia vesiviljelyeläimiä ei ole saatavilla. Tällaisiin eläimiin on sovellettava luonnonmukaista tuotantotapaa vähintään kolmen kuukauden ajan ennen kuin niitä voidaan käyttää jalostukseen.

2. Muita kuin luonnonmukaisesti vesiviljeltyjä poikasia voidaan tuoda viljelylaitokseen jatkokasvatustarkoituksissa ja silloin, kun luonnonmukaisten vesiviljelyeläinten poikasia ei ole saatavilla. Luonnonmukaista tuotantotapaa on noudatettava vähintään tuotantotakson viimeisten kahden kolmanneksen aikana.

3. Viljelylaitokseen tuotavien muiden kuin luonnonmukaisesti vesiviljeltyjen poikasten enimmäisosuus on 80 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä, 50 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä ja 0 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä.

4. Luonnonvaraisten vesiviljelyeläinten poikasten keruu jatkokasvatustarkoituksiin on erityisesti rajattava seuraaviin tapauksiin:

- a) kalojen ja äyriäisten toukkien ja poikasten luonnollinen virtaus täytettäessä lammikoita, viljelyrakennelmia ja -laitteita;
- b) eurooppalainen lasiankerias, edellyttäen että alueella on käytössä hyväksytty ankeriaanhoitosuunnitelma ja että ankeriaan keinotekoinen lisääntyminen on edelleen ratkaisematta.

3 j a k s o

Käytännöt vesiviljelyeläinten hoidossa

25 f artikla

Yleiset vesiviljelyeläinten tuotantoa koskevat säännöt

1. Vesiviljelyeläinten tuotantoympäristö on suunniteltava siten, että lajikohtaisten erityistarpeidensa mukaisesti

- a) eläimillä on riittävästi tilaa niiden hyvinvoinnin takaamiseksi;
- b) eläimiä pidetään hyvälaatuissa, riittävän happipitoisessa vedessä;
- c) eläimiä pidetään lajin vaatimusten mukaisissa lämpötila- ja valo-olosuhteissa maantieteellinen sijainti huomioon ottaen;
- d) makean veden kaloja viljeltäessä pohjatyypin on vastattava mahdollisimman tarkoin luonnonolosuhteita;
- e) karppeja viljeltäessä pohjan on oltava luonnon maa-ainesta.

2. Eläintiheys vahvistetaan liitteessä XIII a laji- tai lajiryhmäkohtaisesti. Tarkasteltaessa eläintiheyden vaikutuksia viljeltyjen kalojen hyvinvointiin on seurattava kalojen kuntoa

(kuten evä- ja muita vaurioita, kasvunopeutta, käyttäytymistä ja yleistä terveydentilaa) ja veden laatua.

3. Vesieläinten viljelyrakennelmien suunnittelussa ja rakentamisessa on määriteltävä virtausnopeudet ja fysikaaliset parametrit, joiden avulla voidaan turvata eläinten terveys ja hyvinvointi ja ottaa huomioon niiden käyttäytymistarpeet.

4. Viljelyrakennelmat on suunniteltava ja sijoitettava ja niitä on käytettävä siten, että karkaamisriski on mahdollisimman pieni.

5. Jos kaloja tai äyriäisiä pääsee karkuun, on toteutettava aiheellisia toimia paikalliseen ekosysteemiin kohdistuvien vaikutusten vähentämiseksi, mukaan luettuna takaisinpyynti, kun se on tarkoituksenmukaista. Asiakirjatodisteet on säilytettävä.

25 g artikla

Vesiviljelyrakennelmia koskevat erityiset säännöt

1. Kiertovesilaitokset ovat vesiviljelyeläinten tuotannossa kiellettyjä lukuun ottamatta hautomoita ja kasvattamoita sekä luonnonmukaiseksi rehuksi käytettävien lajien tuotantoa varten.

2. Maalla sijaitsevien kasvatusyksiköiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) läpivirtausjärjestelmissä on voitava seurata ja valvoa sekä sisään- että ulosvirtaavan veden virtausnopeutta ja veden laatua;
- b) "veden ja maan rajapinnasta" vähintään viiden prosentin suuruisen osan on oltava luonnollisen kasviston peitossa.

3. Meressä sijaitsevien viljelyrakennelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) niiden on sijaittava paikassa, jossa veden virtaus, syvyys ja veden vaihtumisnopeus ovat riittäviä merenpohjaan ja ympäröivään vesistöön kohdistuvien vaikutusten minimoimiseksi;
- b) häkkien suunnittelussa, rakentamisessa ja kunnossapidossa on otettava huomioon toimintaympäristön olosuhteet.

4. Keinolämmitys tai veden jäähditys sallitaan ainoastaan hautomoissa ja kasvattamoissa. Veden lämmittämiseen tai jäädyttämiseen voidaan käyttää porakaivovettä kaikissa tuotantovaiheissa.

25 h artikla

Vesiviljelyeläinten hoito

1. Vesiviljelyeläinten käsittely on vähennettävä minimiin ja toteutettava erittäin huolellisesti asianmukaisin välinein ja menetelmin, joiden tarkoituksena on käsittelyihin liittyvän stressin ja fyysisten vaurioiden välttäminen. Emokantoja on käsiteltävä siten, että fyysiset vauriot ja stressi saadaan vähennettyä minimiin, ja tarvittaessa on käytettävä anestesiaa. Luokittelutoimet on pidettävä mahdollisimman vähäisinä, ja niitä on tehtävä vain kalojen hyvinvoinnin varmistamiseksi.

2. Keinovalon käyttöön on sovellettava seuraavia rajoituksia:

- a) luonnollisen päivänpituuden pidentämiseksi keinovalon käyttö ei saa ylittää kasvatettavien eläinten etologisten tarpeiden, maantieteellisten olosuhteiden ja yleisen terveyden mukaista enimmäismäärää, joka on 16 tuntia päivässä, paitsi lisääntymistarkoituksissa;
- b) valon voimakkuuden äkillisiä muutoksia on vältettävä käyttämällä himmennettäviä valoja tai taustavalaistusta.

3. Ilmastus sallitaan eläinten hyvinvoinnin ja terveyden varmistamiseksi sillä edellytyksellä, että mekaanisten ilmastimien voimanlähteenä käytetään lähinnä uusiutuvia energialähteitä.

Kaikki tällainen käyttö on merkittävä vesiviljelyn tuotantorekisteriin.

4. Nestemäisen hapen käyttö sallitaan ainoastaan eläinten terveyteen liittyvistä syistä, kriittisissä tuotantovaiheissa tai kuljetuksen aikana seuraavissa tapauksissa:

- a) jos lämpötila kohoaa tai ilmanpaine laskee poikkeuksellisesti tai jos esiintyy satunnaista pilaantumista;
- b) jos tehdään satunnaisia kantojen hallintamenettelyjä, kuten näytteenottoja ja lajitteluja;
- c) viljelylaitoksessa olevan kannan eloonjäämisen takaimiseksi.

Asiakirjatodisteet on säilytettävä.

5. Teurastusmenetelmien on oltava sellaisia, että kalat saadaan tainnutettua välittömästi ja kivuttomasti. Teurastusmenetelmien, lajien ja tuotantopaikkojen erot on otettava huomioon optimaalisia teurastusmenetelmiä tarkasteltaessa.

4 j a k s o

Eläinten lisääntyminen

25 i artikla

Hormonien käyttökielto

Hormonien ja hormonijohdannaisien käyttö on kielletty.

5 j a k s o

Kalojen, äyriäisten ja piikkinahkaisten rehu

25 j artikla

Rehuja koskevat yleiset säännöt

Ruokintajärjestelmiä suunniteltaessa on otettava huomioon:

- a) eläinten terveys;
- b) tuotteiden korkea laatu ja niiden ravitsemuksellinen koostumus, mikä takaa lopullisen syötävän tuotteen korkean laadun;
- c) vähäiset ympäristövaikutukset.

25 k artikla

Lihaa syövien vesiviljelyeläinten rehuja koskevat erityissäännöt

1. Lihaa syövien vesiviljelyeläinten rehu on hankittava ensisijaisesti seuraavista lähteistä:

- a) vesiviljelystä peräisin olevat luonnonmukaiset rehu tuotteet;
- b) luonnonmukaisesta vesiviljelystä saaduista perkeistä valmistettu kalajauho ja kalaöljy;
- c) kalajauho ja kalaöljy sekä kalaperäiset ainesosat, jotka on saatu kestävässä kalastuksessa ihmisravinnoksi pyydettyjen kalojen perkeistä;
- d) liitteessä V luetellut kasvi- ja eläinperäiset luonnonmukaiset rehuaineet, mainitussa liitteessä vahvistettua rajoitusta noudattaen.

2. Jos 1 kohdassa mainittua rehua ei ole saatavilla, muusta kuin luonnonmukaisesta vesiviljelystä saaduista perkeistä peräisin olevaa kalajauhoa ja kalaöljyä tai ihmisravinnoksi pyydettyistä kaloista saatuja perkeitä voidaan käyttää 31 päivään joulukuuta 2014 ulottuvalla siirtymäkaudella. Tällaisen rehuaineen osuus saa olla enintään 30 prosenttia päivittäisestä annoksesta.

3. Rehu voi koostua enintään 60-prosenttisesti luonnonmukaisista kasvituotteista.

4. Lohen ja taimenen rehussa voidaan käyttää ensisijaisesti luonnonmukaisista lähteistä, kuten luonnonmukaisesti kasvatettujen äyriäisten kuorista, saatua astaksantiinia kyseisten kalalajien fysiologisten tarpeiden rajoissa. Jos luonnonmukaisia lähteitä ei ole saatavilla, voidaan käyttää luonnosta saatua astaksantiinia (kuten *Phaffia*-hiivaa).

25 l artikla

Eräiden vesiviljelyeläinten rehuja koskevat erityissäännöt

1. Liitteessä XIII a olevassa 6, 7 ja 9 jaksossa tarkoitettuja vesiviljelyeläimiä on ruokittava lammissa ja järvissä luontaisesti esiintyvillä rehuilla.

2. Jos luontaisia rehuvaroja ei ole saatavilla riittävästi 1 kohdan mukaisia tarkoituksia varten, voidaan käyttää luonnonmukaisia kasviperäistä rehua, joka on mieluiten kasvatettu kyseisessä laitoksessa, tai merileviä. Toimijoiden on pidettävä kirjaa lisärehun käyttötarpeesta.

3. Jos luonnonravintoa täydennetään 2 kohdan mukaisesti, 7 jaksossa mainittujen lajien ja 9 jaksossa mainitun kiinanhaimonnin (*Pangasius* sp.) rehuannos voi koostua enintään 10-prosenttisesti kestävästä kalastuksesta saadusta kalajauhasta tai kalaöljystä.

25 m artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan iii alakohdassa tarkoitettut tuotteet ja aineet

1. Vain liitteessä V lueteltuja eläin- ja kivennäisperäisiä rehuaineita saa käyttää luonnonmukaisessa vesiviljelyssä.

2. Liitteessä VI lueteltuja rehun lisäaineita, tiettyjä eläinten ruokinnassa käytettäviä tuotteita ja valmistuksen apuaineita voidaan käyttää, jos mainitussa liitteessä säädettyjä rajoituksia noudatetaan.

6 j a k s o

Nilviäisiä koskevat erityissäännöt

25 n artikla

Kasvatusalue

1. Simpukanviljelyä voidaan harjoittaa samalla vesialueella kuin kalojen ja merilevien luonnonmukaista kasvatusa sekaviljelyjärjestelmässä, josta on ilmoitettava kestävässä hoitosuunnitelmassa. Simpukoita voidaan viljellä sekaviljelyssä myös yhdessä kotilosimpukoiden, kuten ranta-kotiloiden, kanssa.

2. Luonnonmukaista simpukantuotantoa on harjoitettava alueilla, jotka on merkitty viitoilla, kohoilla tai muilla selkeillä merkeillä, ja ne on tarvittaessa rajattava verkkokasveilla, häkeillä tai muilla keinotekoisilla laitteilla.

3. Luonnonmukaisissa äyriäisviljelylaitoksissa on vähennettävä suojeltaville lajeille aiheutuvat riskit minimiin. Jos

petoeläinten torjuntaan käytetään verkkoja, ne on suunniteltava siten, ettei niistä aiheudu vahinkoa suojeltaville linnoille.

25 o artikla

Toukkien hankinta

1. Simpukanviljelyssä voidaan käyttää tuotantoalueen ulkopuolelta tulevia luonnonvaraisia toukkia edellyttäen, että siitä ei aiheudu merkittäviä ympäristövahinkoja, se on paikallisen lainsäädännön mukaisesti sallittua ja että toukat ovat peräisin

a) yhdyskunnista, jotka eivät todennäköisesti selviä hengissä talven yli tai joista on ylitarjontaa, tai

b) keruulaitteisiin spontaanisti asettuneista simpukantoukkien yhdyskunnista.

On kirjattava, mistä, milloin ja miten luonnonvaraiset toukat kerättiin, jotta mahdollistetaan niiden jäljitettävyyden taikaisin keruupaikalle.

Muista kuin luonnonmukaisista simpukkahautomosta saatuja toukkia voidaan kuitenkin käyttää luonnonmukaisissa tuotantoyksiköissä seuraavia enimmäisprosenttiosuuksia noudattaen: 80 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä, 50 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä ja 0 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä.

2. Japaninosterin (*Crassostrea gigas*) tapauksessa etusija on annettava kannalle, johon sovelletaan valikoivaa jalostusta luonnonvaraisen lisääntymisen vähentämiseksi.

25 p artikla

Hoito

1. Tuotannossa on käytettävä eläintäilyä, joka ei ylitä muiden kuin luonnonmukaisten äyriäisten yhteydessä kyseisessä vesiviljelylaitoksessa käytettyä eläintäilyä. Laittelu, harvennus ja eläintäilymisen mukauttaminen on tehtävä biomassan mukaan siten, että varmistetaan eläinten hyvinvointi ja tuotteiden korkea laatu.

2. Ei-toivotut kasvustot on poistettava fyysisin menetelmin tai käsin ja tarvittaessa palautettava mereen pois äyriäislaitoksista. Äyriäiset voidaan käsitellä tuotantojakson aikana yhden kerran kalkkiliuoksella kilpailevan kasvuston torjumiseksi.

25 q artikla

Viljelysäännöt

1. Sinisimpukoiden viljely köysissä ja muut liitteessä XIII a olevassa 8 jaksossa luetellut menettelyt voivat sopia luonnonmukaiseen tuotantoon.

2. Nilviäisten pohjaviljely sallitaan ainoastaan, jos keruuta kasvatusalueille ei aiheudu merkittäviä ympäristövaikutuksia. Mahdollisimman vähäisiä ympäristövaikutuksia koskevan väitteen tueksi on laadittava tuotantoaluetta koskeva tutkimus ja raportti, joka toimijan on esitettävä tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle. Raportti on lisättävä erillisenä lukuna kestävään hoitosuunnitelmaan.

25 r artikla

Ostereiden viljelyä koskevat erityissäännöt

Ostereiden viljely paaluihin kiinnitetyissä häkeissä on sallittua. Nämä tai muut osterinviljelyssä käytettävät rakenteet on sijoitettava siten, että vältetään seinämän muodostuminen rannikon edustalle. Tuotannon optimoimiseksi kanta on sijoitettava huolellisesti kasvualustoille ottaen huomioon vuorovesivaihtelut. Tuotannon on täytettävä liitteessä XIII a olevassa 8 jaksossa luetellut vaatimukset.

7 j a k s o

Tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnällinen hoito

25 s artikla

Tautien ennaltaehkäisyä koskevat yleiset säännöt

1. Direktiivin 2006/88/EY 9 artiklan mukaisessa eläinten terveydenhoitosuunnitelmassa on esitettävä yksityiskohtaisesti bioturvallisuutta ja tautien ennaltaehkäisyä koskevat menettelyt ja annettava kirjallinen suostumus vesiviljelyeläinten terveydestä huolehtivien pätevien toimijoiden tarjoamaan, tuotantoyksikköön suhteutettuun terveysneuvontaan; näiden toimijoiden on vierailtava laitoksessa vähintään kerran vuodessa simpukkaviljelmillä vähintään joka toinen vuosi.

2. Rakennelmat, välineet ja laitteet on puhdistettava ja desinfioitava asianmukaisesti. Ainoastaan liitteessä VII olevassa 2.1 ja 2.2 jaksossa lueteltuja tuotteita saa käyttää.

3. Viljelytaun osalta säädetään seuraavaa:

a) Toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, onko viljelytauko tarpeen ja mikä on sen asianmukainen kesto, jota sovelletaan kunkin tuotantojakson jälkeen merellä olevissa avoimen veden viljelyrakennelmissa. Tästä on laadittava asiakirjat. Viljelytaukoa suositellaan myös muiden säiliöitä, kalalammikoita ja hakeja käyttävien tuotantomenetelmien yhteydessä;

b) viljelytauko ei ole pakollinen simpukanviljelyn yhteydessä;

c) viljelytaun aikana vesiviljelyeläinten tuotantoon käytettävät häkit tai muut rakenteet on tyhjennettävä, desinfioitava ja jätettävä tyhjiksi ennen uutta käyttöä.

4. Syömättä jäänyt kalanrehu, ulosteet ja kuolleet eläimet on tarvittaessa poistettava viipymättä, jotta voidaan välttää veden laadun suhteen merkittävien ympäristövahinkojen riski, vähentää tautiriskejä ja välttää hokuttelemasta hyönteisiä tai jyräsiöitä.

5. Ultraviolettilampia ja otsonia saa käyttää ainoastaan hautomoissa ja kasvattamoissa.

6. Ulkoloisien biologisessa torjunnassa on etusijalle asetettava puhdistajakalojen käyttö.

25 t artikla

Eläinlääkinnällinen hoito

1. Jos asetuksen (EY) N:o 834/2007 15 artiklan 1 kohdan f alakohdan i alakohdan mukaisista eläinten terveyden varmistamiseksi toteutetuista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta ilmenee jokin terveysongelma, voidaan käyttää eläinlääkinnällisiä hoitoja seuraavassa tärkeysjärjestyksessä:

a) kasvi-, eläin- tai mineraaliperäiset aineet homeopaattisessa laimennoksessa;

b) ilman anesteettista vaikutusta olevat kasvit ja niiden uutteen; ja

c) seuraavat aineet: hivenaineet, metallit, luonnolliset immunostimulantit tai hyväksytyt probiootit.

2. Lääkehoitojen käyttö rajoitetaan kahteen hoitokertaan vuodessa lukuun ottamatta rokotteita ja pakollisia taudin hävittämisohjelmia. Vesiviljelyeläimiin, joiden tuotantojakso on alle vuoden pituinen, sovelletaan kuitenkin vain yhtä lääkehoitokertaa. Jos mainitut lääkehoitojen rajoitukset ylitetään, näin käsiteltyjä vesiviljelyeläimiä ei voi myydä luonnonmukaisina tuotteina.

3. Jäsenvaltioiden hallinnoimia pakollisia valvontaohjelmia lukuun ottamatta loiskäsittelyjen käyttö rajoitetaan kahteen kertaan vuodessa, tai yhteen kertaan vuodessa, kun tuotantojakso on alle 18 kuukautta.

4. Eläinlääkinnällisten lääkehoitojen ja 3 kohdan mukaisten loiskäsittelyjen, myös pakollisten taudinvalvontajärjestelmien mukaisten käsittelyjen yhteydessä noudatettavan varoajan on oltava kaksi kertaa niin pitkä kuin direktiivin 2001/82/EY 11 artiklassa tarkoitettu lakisääteinen varoaika, tai jos varoaikaa ei ole täsmennetty, 48 tuntia.

5. Eläinlääkettä käytettäessä sen käytöstä on aina ilmoitettava tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle ennen eläinten saattamista myyntiin luonnonmukaisesti tuotettuina. Hoidon kohteena olleen kannan on oltava selkeästi tunnistettavissa.

(*) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.”

- 6) Lisätään II osaston 3 lukuun 29 artiklan jälkeen 29 a artikla seuraavasti:

”29 a artikla

Merileviä koskevat erityissäännökset

1. Jos lopputuote on tuore merilevä, juuri korjatun merilevän huuhtelussa on käytettävä merivettä.

Jos lopputuote on kuivattu merilevä, huuhteluun voidaan käyttää myös juomavettä. Kosteuden poistamiseen voidaan käyttää suolaa.

2. Merilevään suoraan kosketuksissa olevan avotulen käyttäminen on kuivaamisessa kiellettyä. Jos kuivauksessa käytetään köysiä tai muita välineitä, niissä ei saa olla kiinnittymisenestoaineita eikä puhdistus- tai desinfiointiaineita, paitsi jos tuote on lueteltu liitteessä VII tätä käyttötarkoitusta varten.”

- 7) Lisätään II osaston 4 lukuun 32 a artikla seuraavasti:

”32 a artikla

Elävien kalojen kuljetus

1. Elävät kalat on kuljetettava asiaankuuluviissa säiliöissä, joissa on puhdasta vettä, joka täyttää kalojen fysiologiset tarpeet lämpötilan ja liuenneen hapen suhteen.

2. Säiliöt on ennen luonnonmukaisten kalojen ja kalatuotteiden kuljetusta puhdistettava, desinfioitava ja huuhteltava perusteellisesti.

3. Stressin vähentämiseksi on toteutettava varotoimenpiteitä. Eläintiheys ei saa kuljetuksen aikana saavuttaa lajille haitallista tasoa.

4. Edellä olevassa 1–3 kohdassa tarkoitetuista seikoista on säilytettävä asiakirjatodisteet.”

- 8) Korvataan 35 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Kun kyseessä ovat luonnonmukaista kasvin-, merilevän-, kotieläin- ja vesiviljelyeläintuotantoa harjoittavat yksi-

köt, tuotantoyksikössä ei saa varastoida muita kuin tämän asetuksen mukaisesti sallittuja tuotantopanoksia.

3. Tilalla saa varastoida allopäättisiä eläinlääkkeitä ja antibiootteja edellyttäen, että ne ovat eläinlääkärin asetuksen (EY) N:o 834/2007 14 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tai 15 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen hoitojen yhteydessä määräämiä, niitä säilytetään valvotussa paikassa ja ne kirjataan tämän asetuksen 76 artiklassa tarkoitettuun eläinrekisteriin tai tarvittaessa tämän asetuksen 79 b artiklassa tarkoitettuun vesiviljelyn tuotantorekisteriin.”

- 9) Lisätään II osaston 5 lukuun 36 a artikla seuraavasti:

”36 a artikla

Merilevät

1. Merilevien korjuualueen osalta siirtymävaiheen pituus on kuusi kuukautta.

2. Merileväviljely-yksikön osalta siirtymävaiheen pituus on kuusi kuukautta tai yksi kokonainen tuotantojakso riippuen siitä, kumpi näistä on pidempi.”

- 10) Lisätään II osaston 5 lukuun 38 artiklan jälkeen 38 a artikla seuraavasti:

”38 a artikla

Vesiviljelyeläinten tuotanto

1. Vesiviljelyn tuotantoyksiköihin on sovellettava seuraavia siirtymävaiheita seuraavanlaisissa, vesiviljelyeläimiä sisältävissä vesiviljelylaitoksissa:

a) laitoksissa, joita ei voida tyhjentää, puhdistaa ja desinfioida, siirtymävaiheen pituus on 24 kuukautta;

b) laitoksissa, jotka on tyhjennetty tai pidetty tyhjiään, siirtymävaiheen pituus on 12 kuukautta;

c) laitoksissa, jotka on tyhjennetty, puhdistettu ja desinfioitu, siirtymävaiheen pituus on kuusi kuukautta;

d) avoimen veden laitoksissa, simpukanviljelylaitokset mukaan luettuina, siirtymävaiheen pituus on kolme kuukautta.

2. Toimivaltainen viranomainen voi päättää hyväksyä taannehtivasti siirtymävaiheeseen kuuluvaksi minkä tahansa aiemmin ilmoitetun jakson, jonka aikana laitoksia ei käsitelty sellaisilla tuotteilla tai altistettu sellaisille tuotteille, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa.”

11) Korvataan 43 artiklan otsikko seuraavasti:

”Muun kuin luonnonmukaisen kasvi- ja eläinperäisen rehun käyttö kotieläinten ruokinnassa”.

12) Korvataan 59 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”Tätä lukua ei sovelleta lemmikkieläinten ruokiin eikä turkiseläinten rehuihin.”

13) Korvataan 60 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) jalostetut rehut täyttävät asetuksen (EY) N:o 834/2007 ja erityisesti sen 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan iv ja v alakohdan säännökset kotieläinten osalta tai sen 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan säännökset vesiviljelyeläinten osalta sekä 18 artiklan säännökset;”.

14) Lisätään IV osastoon 2 a luku seuraavasti:

”2 a LUKU

Merileviä koskevat erityiset valvontavaatimukset

73 a artikla

Merileviä koskeva valvontajärjestelmä

Kun valvontajärjestelmää aletaan soveltaa erityisesti merileviin, 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tuotantopaikan täydellisen kuvauksen on sisällettävä:

- a) maalla ja meressä olevien laitteiden täydellinen kuvaus;
- b) tarvittaessa 6 b artiklan 3 kohdassa esitetty ympäristöarviointi;
- c) tarvittaessa 6 b artiklan 4 kohdassa esitetty kestävä hoitosuunnitelma;
- d) luonnonvaraisten merilevien osalta täydellinen kuvaus ja kartta rannikolla ja meressä sijaitsevista korjuualueista ja maa-alueista, joilla toteutetaan korjuun jälkeisiä toimia.

73 b artikla

Merilevien tuotantoa koskevat tiedot

1. Toimijan on koottava merilevien tuotantoa koskevat tiedot rekisteriin ja säilytettävä se viljelylaitoksessa sellaisessa paikassa, että se on jatkuvasti tarkastusviranomaisten tai -laitosten saatavilla. Rekisterissä on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- a) lajiluettelo, korjuupäivä ja korjattu määrä;
- b) käytettyjen lannoitteiden käyttöpäivä, tyyppi ja määrä.

2. Luonnonvaraisten merilevien korjuun osalta rekisteriin on merkittävä myös:

a) kukin lajin aiempi korjuutoiminta nimetyillä kasvualustoilla;

b) satoarvio (määrät) kasvukautta kohden;

c) kasvualustojen mahdolliset pilaantumislähteet;

d) kukin kasvualustan kestävä vuotuinen tuotto.”

15) Lisätään IV osastoon 3 a luku seuraavasti:

”3 a LUKU

Vesiviljelyeläinten tuotantoa koskevat erityiset valvontavaatimukset

79 a artikla

Vesiviljelyeläinten tuotantoa koskeva valvontajärjestelmä

Kun otetaan ensimmäistä kertaa käyttöön erityisesti vesiviljelyeläinten tuotantoon tarkoitettu valvontajärjestelmä, 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun yksikön toiminnan täydellisen kuvauksen on sisällettävä:

- a) maalla ja meressä olevien laitteiden täydellinen kuvaus;
- b) tarvittaessa 6 b artiklan 3 kohdassa esitetty ympäristöarviointi;
- c) tarvittaessa 6 b artiklan 4 kohdassa esitetty kestävä hoitosuunnitelma;
- d) nilviäisten osalta tiivistelmä 25 q artiklan 2 kohdassa vaaditusta erityisestä kestävästä hoitosuunnitelmasta koskevasta luvusta.

79 b artikla

Vesiviljelyeläinten tuotantoa koskevat tiedot

Toimijan on koottava tuotantoa koskevat tiedot rekisteriin, pidettävä se ajan tasalla ja säilytettävä viljelylaitoksessa sellaisessa paikassa, että se on jatkuvasti tarkastusviranomaisten tai -laitosten saatavilla. Siinä on oltava seuraavat tiedot:

- a) laitokseen saapuvien eläinten alkuperä, saapumispäivä ja niihin sovellettava siirtymäkausi;
- b) laitoksesta lähtevien eläinten erän numero, ikä, paino ja määräpaikka;
- c) tiedot kalojen karkaamisista;
- d) kalojen osalta rehun tyyppi ja määrä sekä karppeja ja niiden lähilajien osalta kirjanpito lisärehun käytöstä;

- e) eläinlääkinnälliset hoidot sekä yksityiskohtaiset tiedot niiden tarkoituksesta, hoitopäivästä, hoitomenetelmästä, tuotetyypistä ja varoajasta;
- f) tautien ehkäisytoimenpiteet sekä yksityiskohtaiset tiedot viljelytautosta, puhdistuksesta ja veden käsittelystä.

79 c artikla

Simpukoihin sovellettavat erityiset tarkastuskäynnit

Simpukantuotantolaitoksiin on tehtävä tarkastuskäyntejä ennen biomassan maksimituotannon aloittamista ja sen aikana.

79 d artikla

Useat saman toimijan hoitamat tuotantoyksiköt

Kun toimijalla on 25 c artiklan mukaisesti useita tuotantoyksiköjä, myös niihin yksiköihin, jotka tuottavat muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja vesiviljelyeläimiä, on sovellettava 1 luvussa ja tässä luvussa säädettyä valvontajärjestelmää.”

- 16) Korvataan IV osaston 4 luvun otsikko seuraavasti:

”Kasvi-, merilevä-, eläin- ja vesiviljelyeläintuotteiden sekä niitä sisältävien elintarvikkeiden valmistusyksiköjä koskevat valvontavaatimukset”.

- 17) Korvataan IV osaston 5 luvun otsikko seuraavasti:

”Luonnonmukaisten tuotteiden tuontia kolmansista maista koskevat valvontavaatimukset”.

- 18) Lisätään 93 artiklan 2 kohtaan seuraavat alakohdat:

- e) vesiviljelyeläinten luonnonmukaisten tuotantoyksiköiden lukumäärä;
- f) luonnonmukaisen vesiviljelyeläintuotannon määrä;
- g) vaihtoehtoisesti luonnonmukaisten merileväyksiköiden lukumäärä ja luonnonmukaisen merileväutuotannon määrä.”

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä elokuuta 2009.

- 19) Korvataan 95 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 12 artiklan 1 kohdan j alakohdan soveltamiseksi ja siihen asti kun mainitun asetuksen 16 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaiset erityiset aineet on sisällytetty luetteloon, voidaan käyttää ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen sallimia tuotteita.”

- 20) Lisätään 95 artiklaan seuraavat kohdat:

”11. Toimivaltainen viranomainen voi sallia, että ne vaikiintuneet vesiviljelyeläinten ja merilevien tuotantoyksiköt, jotka harjoittavat tuotantoa kansallisesti hyväksytyjen luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa, säilyttävät luonnonmukaisen statuksensa 1 päivään heinäkuuta 2013 asti samalla, kun ne ryhtyvät noudattamaan tämän asetuksen säännöksiä, edellyttäen ettei vesiä ole tarpeettomasti pilattu aineilla, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa. Tämän toimenpiteen kohteena olevien toimijoiden on ilmoitettava asiaankuuluvat laitokset, kalalammikot, häkit tai merileväerät toimivaltaiselle viranomaiselle.”

- 21) Muutetaan liitteet tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2010 seuraavin poikkeuksin:

- a) asetuksen 1 artiklan 4 kohdan soveltaminen aloitetaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä;
- b) asetuksen 1 artiklan 19 kohdassa ja liitteen 1 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjä korjaavia toimenpiteitä sovelletaan päivästä, jona asetusta (EY) N:o 889/2008 aletaan soveltaa.

Tätä asetusta voidaan tarkistaa jäsenvaltioiden asiaa koskevien, asianmukaisesti perusteltujen ehdotusten perusteella tämän asetuksen muuttamiseksi 1 päivästä heinäkuuta 2013.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 889/2008 liitteet seuraavasti:

1) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa ja 6 d artiklan 2 kohdassa tarkoitetut lannoitteet, maanparannusaineet ja ravinteet”

b) Korvataan taulukon otsikko ja ensimmäinen rivi seuraavasti:

”Lupa	Nimitys Yhdistelmätuotteet tai tuotteet, jotka sisältävät yksinomaan jäljempänä olevassa luettelossa mainittuja aineita	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
A	Lanta	Eläinten ulosteiden ja kasviaineen (kui-vikkeet) sekoituksesta koostuvat tuotteet Teollisesta eläinten kasvatuksesta tulevat tuotteet ovat kiellettyjä”

c) Korvataan taulukon yhdennellätoista rivillä oleva viimeinen kohta seuraavasti:

”Turkikset: kromi (VI):n enimmäispitoisuus (mg/kg kuiva-aineesta): 0”

2) Muutetaan liite III seuraavasti:

Lisätään 1 jaksoon lihasikoja koskevalle kuudennelle riville neljäs alakohta seuraavasti:

”Yli 110	1,5	1,2”
----------	-----	------

3) Muutetaan liite V seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Asetuksen 22 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa sekä 25 k artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 25 m artiklan 1 kohdassa tarkoitetut rehuaineet”

b) Korvataan 2.2 kohdan neljäs luetelmakohta seuraavasti:

”— entsyymien avulla tuotetut hydrolysaatit ja proteolysaatit liukoisessa tai liukenemattomassa muodossa, yksinomaan vesiviljelyeläimille ja nuorille kotieläimille.”

c) Lisätään 2.2 kohtaan luetelmakohta seuraavasti:

”— äyriäisjauho”.

4) Muutetaan liite VI seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Asetuksen 22 artiklan 4 kohdassa sekä 25 m artiklan 2 kohdassa tarkoitetut rehun lisäaineet ja tietyt eläinten ruokinnassa käytettävät aineet”.

b) Korvataan 1.1 kohdan a alakohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

”— luonnonvitamiinien kanssa identtiset synteettiset vitamiinit yksimahaisille ja vesiviljelyeläimille”.

c) Muutetaan 1.3 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) *Antioksidantit*

E 306 — Antioksidanteina käytettävät luonnollisista lähteistä peräisin olevat tokoferoliuutteet

— Luonnon antioksidantit (käyttö rajattu vesiviljelyssä käytettävään rehuun)”

ii) Lisätään d alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”e) *Emulgointi- ja stabilointiaineet*:

Luonnonmukaisista lähteistä saatu lesitiini (käyttö rajattu vesiviljelyssä käytettävään rehuun)”.

5) Korvataan liite VII seuraavasti:

”LIITE VII

Puhdistus- ja desinfiointiaineet

1. Eläintuotannossa käytettävien rakennusten ja laitteiden puhdistamiseen ja desinfiointiin käytettävät 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tuotteet:

- kalium- ja natriumsaippua
- vesi ja vesihöyry
- kalkkimaito
- kalkki
- sammuttamaton kalkki
- natriumhypokloriitti (esim. nestemäinen valkaisuaine)
- natriumhydroksidi
- kaliumhydroksidi
- vetyperoksidi
- luontaiset kasviuutteet
- sitruuna-, peretikka-, muurahais-, maito-, oksaali- ja etikkahappo
- alkoholi
- typpihappo (meijerilaitteistot)
- fosforihappo (maitolaitteistot)
- formaldehydi
- vedinten ja lypsyvälineiden puhdistus- ja desinfiointiaineet
- natriumkarbonaatti

2. Vesiviljelyeläinten ja merilevätuotannossa käytettävät 6 e artiklan 2 kohdassa, 25 s artiklan 2 kohdassa, ja 29 a artiklassa tarkoitetut puhdistus- ja desinfiointituotteet.

2.1. Välineiden ja laitteiden puhdistamiseen ja desinfiointiin vesiviljelyeläinten poissa ollessa käytettävät aineet:

- otsoni
- natriumkloridi
- natriumhypokloriitti
- kalsiumhypokloriitti
- kalkki (CaO, kalsiumoksidi)
- natriumhydroksidi
- alkoholi
- vetyperoksidi
- orgaaniset hapot (etikkahappo, maitohappo, sitruunahappo)
- humushappo
- peroksietikkahapot
- jodoforit
- kuparisulfaatti: vain 31 päivään joulukuuta 2015 asti
- kaliumpermanganaatti
- peretikka- ja peroktaanihapot
- luonnollisista kamelian siemenistä valmistettu teeöljykakku (käyttö rajattu katkarapujen tuotantoon)

2.2. Rajoitettu luettelo aineista, joita voidaan käyttää vesiviljelyeläinten läsnä ollessa:

- kalkki (kalsiumkarbonaatti) pH:n säätöön
- dolomiitti pH:n korjaamiseen (käyttö rajattu katkarapun tuotantoon)”

6) Muutetaan liitteessä VIII oleva A jakso seuraavasti:

a) Lisätään neljännen rivin jälkeen rivi seuraavasti:

"B	E 223	Natriummetabisulfiitti		X	Äyriäiset (2)"
----	-------	------------------------	--	---	----------------

b) Lisätään neljännentoista rivin jälkeen rivi seuraavasti:

"B	E 330	Sitruunahappo		X	Äyriäiset ja nilviäiset (2)"
----	-------	---------------	--	---	------------------------------

7) Korvataan liite XII seuraavasti:

"LIITE XII

Tämän asetuksen 68 artiklassa tarkoitettu asetuksen (EY) N:o 834/2007 29 artiklan 1 kohdan mukaista toimijan asiakirjaselvitystä koskeva malli

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 29 artiklan 1 kohdan mukainen toimijan asiakirjaselvitys	
1. Asiakirjan numero:	
2. Toimijan nimi ja osoite: Päätoiminta (tuottaja, jalostaja, tuoja jne.):	3. Tarkastuslaitoksen/-viranomaisen nimi, osoite ja tunnusnumero:
4. Tuoteryhmät/toiminta: — Kasvit ja kasvituotteet: — Merilevät ja merilevätuotteet: — Eläimet ja eläintuotteet: — Vesiviljelyeläimet ja vesiviljelyeläintuotteet: — Jalostetut tuotteet:	5. Määritely seuraavasti: luonnonmukainen tuotanto, siirtymävaiheen tuotteet; myös muu kuin luonnonmukainen tuotanto, kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 834/2007 11 artiklan mukainen rinnakkainen tuotanto/jalostus
6. Voimassaolo: Kasvituotteet - Merilevätuotteet - Eläintuotteet - Vesiviljelyeläintuotteet - Jalostetut tuotteet -	7. Tarkastuspäivä(t):
8. Tämä asiakirja on annettu asetuksen (EY) N:o 834/2007 29 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 889/2008 perusteella. Ilmoitetun toimijan toiminta on tarkastettu, ja toimija täyttää mainituissa asetuksissa säädetyt vaatimukset. Päivämäärä, paikka: Asiakirjan antavan tarkastuslaitoksen/-viranomaisen puolesta allekirjoittanut:"	

8) Lisätään liitteen XIII jälkeen liite XIII a seuraavasti:

"Liite XIII a

1 jakso

Lohikalojen luonnonmukainen tuotanto makeassa vedessä:

Taimen (*Salmo trutta*) – Kirjolohi (*Oncorhynchus mykiss*) – Puronieriä (*Salvelinus fontinalis*) – Lohi (*Salmo salar*) – Nieriä (*Salvelinus alpinus*) – Harjus (*Thymallus thymallus*) – Harmaanieriä (*Salvelinus namaycush*) – Tonavanjokilohi (*Hucho hucho*)

Tuotantojärjestelmä	Kasvatuslaitosjärjestelmiin on syötettävä vettä avoimista järjestelmistä. Virtausnopeuden avulla on varmistettava kannalle vähintään 60 prosentin happisaturoatio ja taattava kalojen hyvinvointi sekä jätteiden poistuminen.
Kalojen enimmäistiheys	Lohikalalajit, joita ei luetella jäljempänä: 15 kg/m ³ Lohi 20 kg/m ³ Taimen ja kirjolohi: 25 kg/m ³ Nieriä 20 kg/m ³

2 jakso

Lohikalojen luonnonmukainen tuotanto merivedessä:

Lohi (*Salmo salar*), Taimen (*Salmo trutta*) – Kirjolohi (*Oncorhynchus mykiss*)

Kalojen enimmäistiheys	10 kg/m ³ verkkokasseissa
------------------------	--------------------------------------

3 jakso

Turskan (*Gadus morhua*) ja muiden Gadidae-heimon kalojen, meribassin (*Dicentrarchus labrax*), kultaotsasargin (*Sparus aurata*), kotkakalan (*Argyrosomus regius*), piikkikampelan (*Psetta maxima* [= *Scophthalmus maximus*]), pargon (*Pagrus pagrus* [= *Sparus pagrus*]), punarummuttajan (*Sciaenops ocellatus*) ja muiden Sparidae-heimon kalojen sekä kaniini- ja kettukalojen (*Siganus* spp.) luonnonmukainen tuotanto

Tuotantojärjestelmä	Avoimen veden viljelyrakennelmissa (verkkokassit/häkit), joissa meriveden virtausnopeus on riittävän suuri kalojen hyvinvoinnin optimoimiseksi, tai maalla olevissa avoimissa järjestelmissä.
Kalojen enimmäistiheys	Muut kalat kuin piikkikampela: 15 kg/m ³ Piikkikampela: 25 kg/m ²

4 jakso

Meribassin, kultaotsasargin, kotkakalan, kelttien (*Liza*, *Mugil*) ja ankeriaan (*Anguilla* spp.) luonnonmukainen tuotanto vuorovesialueilla ja rannikkolaguuneissa sijaitseissa maalla olevissa lammikoissa

Viljelyrakennelma	Perinteiset suola-altaat, jotka on muunnettu vesiviljelyn tuotantoyksiköiksi, ja vastaavat vuorovesialueilla sijaitsevat maalla olevat lammikot
Tuotantojärjestelmä	Veden vaihtumisen on oltava riittävää lajien hyvinvoinnin varmistamiseksi. Vähintään 50 prosenttia lammikosta on oltava kasviston peitossa Kosteikkopuhdistuslammikot tarpeen
Kalojen enimmäistiheys	4 kg/m ³

5 jakso

Sammen luonnonmukainen tuotanto makeassa vedessä

Asianomaiset lajit: *Acipenser*-suku

Tuotantojärjestelmä	Veden virtauksen on kussakin kasvatusyksikössä oltava riittävä varmistamaan kalojen hyvinvointi Poistoveden laadun on vastattava tuloveden laatua
Kalojen enimmäistiheys	30 kg/m ³

6 jakso

Kalojen luonnonmukainen tuotanto sisämaan vesissä

Asianomaiset lajit: Karpinsukuiset kalat (*Cyprinidae*) ja muut lähilajit, joita kasvatetaan sekaviljelyssä, mukaan luettuina ahven, hauki, merikissa, siika ja sampi.

Tuotantojärjestelmä	Kalalammikoissa, jotka tyhjennetään säännöllisesti kokonaan, ja järvissä. Järvissä on harjoitettava yksinomaan luonnonmukaista tuotantoa, mukaan luetuna kasvinviljely kuivalla maalla. Kalojen korjuualueella on oltava puhtaan veden tuloputki, joka on riittävän suuri kalojen optimaalisen hyvinvoinnin varmistamiseksi. Kalat on varastoitava puhtaaseen veteen korjuun jälkeen. Lammikoiden ja järvien luonnonmukainen ja kivennäislannoitus on toteutettava asetuksen 889/2008 liitteen I mukaisesti siten, että käytetyn typen määrä on enintään 20 kg hehtaarilta. Vesikasvien ja kasvipeitteen torjuntaan tarkoitettut, synteettisiä kemikaaleja sisältävät käsittelyt on kielletty. Sisämaan vesialueita ympäröivä luonnollinen kasvisto on säilytettävä, sillä se toimii luonnonmukaista vesiviljelyä koskevien sääntöjen mukaisena suojavyöhykkeenä vesialueen ja niiden ulkopuolisten maa-alueiden välillä, joilla viljelyä ei harjoiteta. Sekaviljelyä käytetään lihotusvaiheessa sillä ehdolla, että näissä eritelmissä muiden järvikalalajien osalta vahvistettuja kriteerejä noudatetaan asianmukaisesti.
Viljelyn tuotto	Lajin vuotuinen kokonaistuotanto on rajoitettu 1 500 kilogrammaan kalaa hehtaarilta.

7 jakso

Penaeus-katkarapujen ja makean veden katkarapujen (*Macrobrachium* sp.) luonnonmukainen tuotanto

Tuotantoyksikön/-yksiköiden perustaminen	Sijainti hedelmättömillä savimaa-alueilla, jotta lampien rakentamisesta aiheutuvat ympäristövaikutukset jäävät mahdollisimman pieniksi. Lammet rakennetaan alueella olevasta luonnon savesta. Mangroven tuhoaminen ei ole sallittua.
Siirtymäaika	Kuusi kuukautta per lammikko; vastaa viljellyn katkaravun tavanomaista elinkaarta.
Emokannan alkuperä	Vähintään puolen emokannasta on oltava jalostettua kolmen toimintavuoden jälkeen. Toisen puoliskon on muodostuttava luonnonvaraisesta emokannasta, joka on vapaa taudinaiheuttajista ja peräisin kestävästä kalastuksesta. Ensimmäiselle ja toiselle sukupolvelle on tehtävä pakollinen seulontatesti ennen viljelylaitokseen tuontia.
Silmänvarren poistaminen	Kielletty
Enimmäistiheys viljelylaitoksissa ja tuotantorajat	Istutus: enintään 22 poikasta/m ² Biomassan enimmäismäärä millä tahansa hetkellä: 240 g/m ²

8 jakso

Nilviäiset ja piikkihahkaiset

Tuotantojärjestelmät	Pitkätsiimat, lautat, pohjaviljely, verkkokassit, häkit, laatikot, rysät, simpukka-paalut ja muut viljelyrakennelmat. Lautoilla harjoitetussa simpukanviljelyssä käytettävien köysien lukumäärä saa olla enintään yksi köysi neliömetrillä. Köysi saa olla enintään 20 metrin pituinen. Köysiä ei saa ohentaa tuotantokauden aikana, mutta niiden jakaminen on kuitenkin sallittua lisäämättä eläinten alkutiheyttä.
----------------------	---

9 jaksoTrooppiset makean veden kalat: maitokalat (*Chanos chanos*), tilapia (*Oreochromis* sp.), kiinanhaimonni (*Pangasius* sp.)

Tuotantojärjestelmät	Lammikot ja verkkohäkit
Kalojen enimmäistiheys	Pangasius: 10 kg/m ³ Oreochromis: 20 kg/m ³

10 jakso

Muut vesiviljelyeläinlajit: ei ole.”
